

[Lis Noer Holmberg]

– og jeg synes, det er meget uheldigt, hvis man tror det – at arbejdsgiveren vil misbruge det og vil presse den medarbejder, som han jo selv har accepteret må deltage i det politiske arbejde, til at forsømme det. Det tror jeg ikke på, og for mig er det netop væsentligt, at vi får nogle folk med også fra det private erhvervsliv.

De mennesker, der arbejder i offentlige virksomheder, har jo aldrig problemer; derfor synes jeg altså, det er så væsentligt et område, og jeg håber, vi kan finde ud af et eller andet på dette felt.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til fru Lis Noer Holmberg, at jeg ikke er uenig i synspunkterne om det rimelige i, at man i videre omfang kan få stedfortrædere. Det kan virkelig være positivt, set ud fra den folkevalgtes problemstilling.

Men erfaringen siger nu også, at det især er lønmodtagere, der har svært ved at få fri til folkevalgt arbejde. De er ude for den belastning, som det er at skulle bede om fri. Det kan være belastende for selvstændige, men det, der adskiller selvstændige fra lønmodtagere, er, at de selvstændige ikke behøver at bede om fri. Det er et problem for dem at få deres virksomhed til at fungere, hvorimod det er en byrde for en lønmodtager i sig selv at skulle bede om fri.

Det er her, der ligger en beskyttelse imod, at man som arbejdsgiver kan sige: Jamen du kan bare indkalde din stedfortræder. Du kan udmærket passe dit arbejde, for du kan bare indkalde en stedfortræder. Det er det, jeg beder om at man vil tage med ind i overvejelserne, når man ser på problemet med stedfortræderindkaldelser.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger, om det er et problem for ministeren at finde denne løsning, og det må jeg jo så sige at det er lige her og nu, for løsningen kan ikke findes i forbindelse med dette lovforslag. Skal man finde en løsning, er man nødt til at gøre det i den lovgivning, der regulerer disse forhold, og det er via Arbejdsministeriet.

Derfor er det selvfølgelig rigtigt, at det har været drøftet i Arbejdsmarkedsudvalget. Det er dér, regelsættet om reduktion i udbetalinger findes, og det er dér, man må tage det op.

Men jeg mener stadig, der er et problem, for det er rigtigt, at man kan sige: Jamen folkevalgte kan tit og ofte passe det folkevalgte arbejde

uden for normal arbejdstid. Men det gælder også den arbejdsløse, der måske går med aviser søndag morgen. Det kan jo også godt være positivt, at man får lov at yde en særlig indsats, som man gerne vil for at tjene lidt alligevel. Den adgang har man ikke; også her finder der modregning sted. Det er vel for så vidt spørgsmålet om, hvordan man undgår at straffe dem, der gerne vil gøre en ekstra indsats, og dem, der gerne vil passe deres folkevalgte arbejde. Den løsning har jeg ikke fundet endnu.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Så er vi igen præcis dér, hvor vi altid er, når vi diskuterer denne sag. Når jeg taler med mennesker, som har talt med ministeren, med ministerens partifæller, med ordførere herinde for de forskellige andre partier, så får jeg at vide, at alle har de fået det svar: Det skal vi nok finde en løsning på. Så synes jeg altså, det er for galt, at vi ikke kan finde ud af det, når vi diskuterer det.

Jeg ved da alt om, at det hører hjemme i en anden lovgivning, men jeg bilder mig altså ind – men jeg kan jo tage fejl – at hvis landets indenrigsminister sætter sig alvorligt for, at nu vil han altså tale med den arbejdsminister, for her er et problem, der skal løses, så spiller indenrigsministerens ord over for arbejdsministeren nok en større rolle end de ord, jeg har brugt på ham i fire år. Jeg bilder mig faktisk ind, at sådan må det være. Hvis det ikke er sådan, så er jeg blevet det klogere, og så er det da en skam for indenrigsministeren.

Dernæst vil jeg sige, at man kan altså ikke sammenligne et demokratisk stykke arbejde, et borgerligt ombud, med det at gå med aviser om morgenen – al ære og respekt for avisbude, og i øvrigt får de heller ikke fratrukket en krone noget sted, hvis de går på arbejde. Det er jo ikke det, det handler om. Her handler det om, at hvis man bliver kaldt til et møde i bestyrelsen for et plejehjem en aften og man får udbetalt penge for det, enten diæt eller tabt arbejdsfortjeneste, eller hvilke regler det nu kommer ind under, så får man altså, uanset om det ligger om natten, hvor man ikke plejer at arbejde, fratrukket det alligevel, og det er dér, problemet ligger. Det er dér, vi skal finde en løsning for det.

Det er urimeligt, som det er nu, og jeg vil appellere til indenrigsministeren, som jeg ved er blevet kontaktet af andre, der har kontaktet mig